

¿Unha oase de paz en Israel?

Nevé-Shalom-Wahat as Salam: unha escola para a paz

Nevé-Shalom-Wahat as Salam, un nome que traducido significa “oase de paz”, é un poboado no que residen trinta familias, a partes iguais, árabes e xudías. Alí existe unha Escola para a Paz, de carácter privado, onde se educan conxuntamente nenos e nenas das dúas comunidades en conflito.

ANNE LE MEIGNEN
COFUNDADORA DE NEVE SHALOM
WAHAT AL-SALAM

O viaxeiro que sube a Xerusalén, desde Tel Aviv ou desde Gaza, pode ver a súa dereita, en chegando ao barrio de Latroun, sobre a crista dun outeiro, a liña un pobiño coma os outros, pero se cadra diferente. En efecto, xudeus e árabes palestinos, estes de cultura cristiana e musulmana, todos israelíes, escolleron vir e vivir conxuntamente aquí. Aquí construíron as súas casas, pero sobre todo, aquí educan aos seus fillos. O segredo desta cohabitación, relativamente insólita actualmente en Israel reside no respecto que mantén cada un cara a súa identidade e a dos demais e a todo o que a constitúe, coa convicción de que o reencontro é unha das claves maiores da paz. ¿Non dixo Gandhi que “a ignorancia sobre o outro crea os estereotipos e os prexucios, de onde se desprenden os medos, as loitas e as guerras”?

Abatir os muros da indiferencia e do desprecio, factores aquí, como en todo o mundo, de tantos conflitos e odios, tal era o sono de Bruno Hussar, o fundador deste poboado. Esta utopía iniciouse no 1970 sobre este outeiro, inhabitado desde o tempo dos bizantinos, cuberto só de pedras, sen auga, sen estrada para coches durante o inverno...

Os inicios foron como pouco difíciles, en condicións físicas, psicolóxicas, políticas, aparentemente absurdas... Seis anos de búsquedas, de reflexións, de reencontros, de reunións. Como membro da Fundación, Ana acompañaba a Bruno.

En 1977 sube un matrimonio xudeu, que vai ser seguido pronto por outros. En 1979 tres familias xudías e unha árabe musulmana, todas israelíes, residen sobre o outeiro, abren unha escola-niño para os seus nenos e incíase a aventura da comunidade. Todos eles están alí.

Hoxe, en 1996, ¿que é Nevé Shalom-Wahat as Salam?. Residen alí trinta familias, a partes iguais xudías e árabes, todas israelíes e outras sete constrúen as súas casas para vir para alí. Hai máis de setenta nenos e nenas, dos que moitos naceron alí e varios, xudeus, serviron no exército ou nel están agora.

Unha parte dos membros traballan en actividades emprendidas no poboado, mentres outros continúan as súas actividades profesionais no exterior.

Neve Shalom-Wahat as Salam é tamén o lugar dunha Escola para a Paz.

O marco educativo

No inicio do soño, a educación foi o foco da nosa existencia. Esta-

mos persuadidos de que os nosos nenos, educados conxuntamente, son, en gran parte, preservados dos estereotipos e dos prexuízos, dos que coñecemos as súas consecuencias.

En Nevé-Shalom existe unha escola - niño, un xardín infantil e unha escola primaria. Dous directores, un xudeu e outro palestino, e varios profesores que pertencen aos dous pobos e que, en principio, non falaban máis que a súa lingua. Así, os nosos fillos, polo menos os que nacen no poboado, escoitan desde os primeiros momentos o árabe e o hebreo, e falan as dúas linguas naturalmente: a lingua convértese en factor de base da relación.

Desde 1990 este cadro ábrese cara o exterior e cada mañán nenos xudeus e árabes, dos poboiños e das vilas do arredor, veñen cos nosos para recibir esta educación que é única en Israel. No "inicio" de setembro de 1998 chégase a 180 nenos na escola primaria e a 40 nos dous xardíns de infancia. O 80% deles veñen de fóra. Na escola-niño, os nosos nenos de 0 a 2 anos comezan tamén xuntos os seus primeiros pasos.

A nosa escola é recoñecida polo Ministerio de Educación desde 1994, pero como unha escola "privada", con pequenas subvencións... Ensinamos o programa oficial, engadíndolle numerosas actividades que lles possibiliten aos nenos afrontar felizmente as súas diferencias, atopando nelas unha fonte de riqueza. Pero cada un coñece a súa propia identidade, cousa que ten en todo o que facemos, unha importancia capital.

As festas son factores de coñecemento das diferentes culturas, que son preparadas e celebradas en común.

En setembro de 1997 esta escola foi recoñecida como "Escola experimental". Este estatuto, agardado desde había moito tempo, coroa os nosos esforzos, pero sobre todo permítenos propoñerlle a outras un "modelo" baseado sobre



as nosas finalidades e a nosa experiencia. Así, este mesmo ano, ábrese en Galilea a primeira aula dunha nova escola mixta entre xudeus e árabes do mesmo tipo que a nosa, onde nós fomos chamados como conselleiros.

Xa en Jaffa e en Xerusalén existen desde hai pouco Xardíns de Infancia parecidos ao noso.

Gostaríamos que a nosa escola puidese continuar inspirando outras realizacións co mesmo espírito educativo.

Desde hai dous anos abrimos un "Centro de linguaxe", onde coa axuda de métodos activos moi atractivos, os nosos nenos falan a lingua cotián, e enriquecen o seu vocabulario, tanto en hebreo como en árabe, e máis tarde en inglés.

Ademais das festas, das que temos falado antes, os acontecementos da súa historia próxima son tamén subliñados: o día da independencia e o da Shoha para os xudeus, o día da Terra para os árabes. Cada un é preparado por todos, axudándose a profundizar no senso do acontecemento, pero cada un é celebrado separadamente.

A partir dos dez anos, na terceira clase, os nenos xudeus aprenden a Biblia, os árabes o Corán e os árabes cristiáns o Evanxeo. As primeiras clases reciben un ensino

colectivo de "historias" referidas ás tres pertenzas.

A Historia Moderna non se estudia no programa da escola primaria, anque sabemos que teremos que medirnos máis tarde con esta difícil cuestión.... Analizamos tamén asuntos de actualidade. A música, a arte plástica e o teatro son outras tantas actividades a través das que os nenos reencontran, ao seu nivel, as súas diferentes culturas. A Natureza é tamén un factor importante que lles permite observar ata que punto viven sobre a mesma terra e comparten os mesmos froitos.

Os pais, xudeus ou árabes, están evidentemente moi implicados neste sistema educativo. A escola é para eles en primeiro lugar un sitio de reencontro (reunións de pais, festas, etc.). Para eles, cos seus nenos, organízanse dúas ou tres veces ao ano xornadas festivas (paseos con merendas, ou outras) sempre moi concurridas. Enfín, os nenos invítanse uns aos outros...

A escola para a paz

No mesmo espírito e soñada desde o principio existe a Escola para a Paz (EP). Dirixese sobre todo aos adolescentes do país, xudeus e palestinos. Os educadores defínense como moderadores:

mediante encontros de varios días procuran axudar a estes xoves a reencontrarse, a expresarse, a crear relacións. Estes xoves que veñen de poboados, das vilas, de kibutzs, e frecuentemente de escolas diferentes, nunca tiveron ocasión de coñecerse e os seus prexuízos respectivos son duros.

O cadro educador da EP é mixto, xudeu-árabe, así como a dirección. A maior parte dos moderadores procede do propio poboado NSH-WAS.

O Encontro de Xoves dura de tres a catro días. Reune a uns sesenta adolescentes, metade árabes e metade xudeus. Mediante diversas técnicas procúrase o reencontro cultural e político mutuo; os xogos de simulación permiten abordar a situación actual ou as perspectivas sobre o futuro. Esta sesión é precedida por unha reunión preparatoria e seguida un mes máis tarde por outra que permitirá facer balance a analizar as reaccións. Uns vinte destes reencontros tiveron lugar durante o curso 1997-98.

Hoxe, máis de 15000 xoves pasaron pola EP. Máis de 3000 profesores e educadores dos dous pobos seguiron tamén estes encontros.

Máis ala destes encontros existen, en número variado, outras

actividades tanto no interior de Israel, como cos Palestinos dos Territorios ocupados.

En Israel

A EP traballa desde hai varios anos con diversas Universidades: Tel Aviv, Beer SHERA, Xerusalén, Haifa. Unha ensinanza que, desde o Departamento de Ciencias Educativas ou o de Psicoloxía, se dirixe a todos os estudantes, árabes e xudeus, dura todo un curso académico e aborda en especial a existencia do conflito existente entre os dous grupos nacionais. Ensinanza que vai acompañada cunha estancia en NSH-WAS.

O curso é realizado por moderadores de NSH-WAS e por conferenciantes universitarios, uns ofrecendo talleres de reencontro experimental e os outros un material teórico sobre temas como a identidade persoal e social, as relacións entre minoría e maiorías, estereotipos, dinámicas inter-grupos, etc.

Non temos nin sinagoga, nin igrexa, nin lugar relixioso. Hai moitos neste país e cadaquén pode dirixirse, se o desexa, moi facilmente a algún deles.

Polo contrario, inaugurouse en 1983 un espacio de Silencio, sobre

o que construímos unha Casa do Silencio, a pequena "Doumia". Redonda e branca, abríndose sobre unha magnífica paisaxe, ofrece a quen o desexa un lugar para a reflexión, a meditación, ou a oración e o silencio, aspectos comúns a todos, alén das nosas diverxencias filosóficas ou relixiosas.

Desde hai seis anos, arredor da "Doumia" existen seminarios de reflexión; en primeiro lugar para unha lectura crítica das Escrituras, pasando logo a un exame de múltiples aspectos e problemas éticos do noso país e da nosa rexión, tomando como referencia os grandes textos das nosas diferentes culturas. Estes encontros teñen lugar entre xudeus e palestinos, humanistas, crentes ou non, coa participación de especialistas, a miúdo universitarios, xudeus e árabes.

O "Centro Espiritual Pluralista Bruno Hussar" foi creado este último ano; nel realizáranse seminarios e outras actividades culturais, espirituais e artísticas, compatibles coa atmosfera de calma e de reflexión propia do lugar.

En "Doumia" queremos continuar construíndo unha biblioteca, cun recanto para os nosos nenos, unha sala para os que desexen practicar un culto e outros lugares.

En complemento ao anterior, desde hai tres anos dispoñemos de hostelería, tamén como un lugar de encontro, en particular para os xoves que veñen á Escola para a Paz. Aquí podedes vivir calquera de vós se viaxades a Israel. Diversos programas de visita acompañarán a vosa estancia.

O noso irmán Bruno, presente e activo entre nós ata a fin, deixounos o 8 de febreiro de 1996.

¡Que o seu recordo sexa unha beizón! clara das casas dun pequeno poboado que sinala particularmente unha construción un pouco insólita, un globo branco. É Nevé-Shalom-Wahat as Salam, un nome, que traducido tamén en árabe e tirado de Isafas (32-19), significa "Oase de Paz".

